

فقدان متولی واحد، حلقه گمشده اشتغال در ورزش

دکتر حسن اسماعیلی، عضو هیئت‌علمی پژوهشگاه ورزشی و بدنسازی و مؤسس گروه صنعتی ورزشی اسپورت‌ریکس، در بخش دیگری از این نشست با تأکید بر اینکه صنعت ورزش نیازمند یک کارکنانی مشخص است، تصریح کرد: یکی از چالش‌های اساسی ما این است که در حوزه اشتغال ورزش، متولی مشخصی نداریم. وی افزود: وزارت ورزش و اشتغال در جایگاه گزارش‌دهی و آمارگیری است و وزارت صمت نیز تنها بخشی از این زنجیره را پوشش می‌دهد؛ این در حالی است که صنعت ورزش یک چرخه به هم پیوسته از تولیدکننده، ورزشکار، ارائه‌دهنده خدمات و رسانه است.

وی با اشاره به ضرورت دمج‌بودن ورزش و برنامه‌ریزی‌ها گفت: تا زمانی که فضای طبق و فضایی از وضعیت اشتغال نداشته باشیم، برنامه‌ریزی‌ها دقیق نخواهد بود. وی افزود: در شرایط کنونی اقتصاد، برنامه‌ریزی‌های کلان بلندمدت کارایی خود را از دست داده و ما باید به سمت برنامه‌ریزی‌های عملیاتی، کوتاه‌مدت و تلفیقی‌پس حرکت کنیم تا بتوانیم در برابر تحولات سریع محیطی نابرابری داشته باشیم.

باشگاه‌های نیازمند تعریف استاندارد و پرتیبندی است

در بخش دیگری از مباحث، ضرورت ضرورت تدوین یک الگوی جامع برای باشگاه‌داری تأکید شد. دکتر اسماعیلی با بیان اینکه مدل‌های فعلی باشگاه‌داری اغلب فاقد زیرساخت‌های لازم هستند، گفت: ما هنوز تعریف دقیقی از باشگاه‌داری حرفه‌ای نداریم و بیشتر با مدل‌های کوچک‌مقیاس روبرو هستیم. وی افزود: ایجاد یک پرتال جامع برای هم‌افزایی میان صنعت و هیئت‌های اجرایی مطرح به پرتیبندی (رتببندی) باشگاه‌ها و بر اساس استانداردهای جهانی، می‌تواند سطح فاضا و کیفیت خدمات را در این صنعت ارتقا دهد.

آموزش باید از دوران مدرسه آغاز شود

دکتر اسماعیلی همچنین با انتقاد از سیستم پذیرش دانشجو در رشته تربیت‌بدنی که بیش از حد بر مبنای تئوریک متمرکز است، پیشنهاد داد: اگر اختیار با ما بود، بحث اشتغال‌یابی را از دوران مدرسه و آموزش و پرورش آغاز می‌کردیم، نه دانشگاه. وی افزود: دانشجویان باید پیش از ورود به رشته، مهارت‌های عملی و کسب‌وکار را آموخته باشند؛ چرا که یادگیری این مهارت‌ها در سنین دانشگاهی ممکن است صبر باشد. وی تأکید کرد که اساتید دانشگاه باید کلیه تغییر این پارادایم و سوق دادن دانشجویان به سمت یادگیری مهارت‌های عملی و کاربردی دارند.

نظام آموزش عالی کمی‌محور، ریشه بالابندی شغلی فارغ‌التحصیلان

سپید دکتر عبدالحمید احمدی، عضو هیئت‌علمی جهادشکاهی و دانشکده علم و فرهنگ، با اشاره به پیشینه جهادشکاهی در عرصه اشتغال و آموزش گفت: «پارادوکس از سال ۱۳۷۹، به بررسی ساختاری این چالش پرداخته می‌گفت: فاصله شهروندی بین آموزش عالی و کادریک و نیازهای ملموس صنعت ورزش وجود دارد؛ چرا که نظام آموزش عالی ما به نظامی «کمی‌محور» تبدیل شده است. وی افزود: دانشگاه‌ها بدون در نظر گرفتن ظرفیت و نیاز جامعه دانشجوی می‌پذیرند و مسئولیتی در قبال آینده شغلی آنان

ارضا آقاقرین شوند؛ ضمن آنکه در بدنه اجرایی کشور نیز رویکردها پیش از آنکه تسهیل‌گر باشند، نظارتی، بازدارنده و کنترل‌محور است که این موضوع نیازآوری کسب‌وکارهای ورزشی به‌ویژه برای زنان فعال در این عرصه را به حداقل می‌رساند.

باشگاه‌داری زیر یک تورم؛ دانشگاهیان بجای حقوق ثابت، مسئله‌محور عمل کنند

مهندس حمید رحمانیان، عضو هیئت‌رئیس انجمن صنفی باشگاه‌داران استان تهران، با اشاره به

بحران‌های اقتصادی تحمیل‌شده بر بدنه ورزش خصوصی تصریح کرد: باشگاه‌های ورزشی طی سال‌های اخیر در شوک سنگین شامل دوره کرونا و تورم شدید دچار کسری تا نجره گردانده؛ در شرایطی که طبق برخی آمارها تورم به بالای ۴۰ درصد رسیده و رانندگی یک باشگاه‌دار معمولی برابر با تورم هزینه‌های تیراژ می‌باشد، باشگاه‌ها برای صرف «بقا» و عدم تعطیلی می‌جنگند. وی با استناد از ورود دانشجویان و دانشگاهیان به حل معضلات واقعی اماکن ورزشی تأکید کرد: ما در بیش از ۵ هزار باشگاه فعال در تهران و مجموعه‌های بزرگ آسیا نیز تمدد رو به‌رو هستیم که با چالش‌های پیچیده پرسنل مدیریت، تسهیلات بهداشت محیط و آب، سازه‌های ورود و خروج، تجارت الکترونیک، آموزش نرم پرسنل و بازیابی سرمایه‌های مستوجه نرم می‌کنند. وی افزود: شایسته‌یست یک دانش‌آموخته دانشگاه که در مقابل حقوق ثابت بایستد، با این اماکنی کامل درایم که مشکلات ملموس باشگاه‌ها را قالب پروژه‌های اجرایی در اختیار دانشگاهیان بگذاریم و پرداخته‌شان به صورت درصدهای و مشارکتی در محل صرفه‌جویی یا سودآوری تعریف شود تا یک بازی برد-برد شکل بگیرد.

درد «افزاد» ورزش و جوانان؛ اشتباهی ساختاری که هر دو بخش را متضرر کرد

در ادامه، حسن میرزا آقایی با انتقاد از ساختار تفکیک‌شده وزارت ورزش و جوانان گفت: بزرگ‌ترین آسیب به حوزه ورزش، الحاق بخش فراورشی جوانان را این بود، مقلان‌ی صنعت اشتغال، سکون و تسهیلات جوانان فرهنگی، دارند. نیازمند هماهنگی بیش از ۲۰ دستگاه دولتی هستیم اما با ادغام غیرکارشناسی این دو بخش، هم ورزش از ریل اصلی خارج شد و هم مسائل جوانان زیر ذمین افتاد. دکتر عبدالحمید احمدی نیز با تأکید بر این معضل ساختاری افزود: تأسیس وزارت ورزش و جوانان در سال‌های گذشته به پایه مطالعات دقیق راهبردی صورت نگرفت و بیشتر تلاشی برای پاسخ‌گو کردن این حوزه به مجلس بود. نهادهای حاکمیتی وقتی به جای سیاست‌گذاری و ریل‌گذاری کلان دوره تصدی‌گری و اجرا می‌شوند، ناکارآمدی ساختاری پدید می‌آید و بدخش‌های تخصصی جامعه را نیز متضرر می‌کنند.

توافق برای تشکیل کارگروه مشترک جهادشکاهی و رانجمن صنفی باشگاه‌داران

در راستای ایجاد خروجی عملیاتی برای این نشست، پیشنهاد شد کمیته‌ای تخصصی میان انجمن صنفی باشگاه‌داران استان تهران و دانشگاه‌های فعال از جمله دانشگاه علم و فرهنگ و سازمان تجارت‌های فناوری و اشتغال جهادشکاهی (استفا) تشکیل شود. بر اساس این توافق، مقرر شد زمینه‌های مشترک دانشجویان در قالب دوره‌های کارورزی هدفمند و تعریف پروژه‌های فرانورس برای رانجمن شغلی‌های اماکن ورزشی

احساس نمی‌کنند، در نتیجه سرفصل دروس و مهارت‌های تدریس‌شده هیچ سنجیتی با نیازهای واقعی باشگاه‌ها و صنایع ورزشی ندارد.

وی با ابراز تأسف از اینکه فارغ‌التحصیلان مدارج تکمیلی تربیت‌بدنی به دلیل نداشتن مهارت‌های کاربردی ناچار به اشتغال در مشاغل غیرتخصصی می‌شوند، تصریح کرد: اگر عناوین دروس و آموزش‌ها متناسب با تخصص‌های مورد نیاز باشگاه‌ها و باشگاه‌داران بازنه‌ای راهبردی وجود داشته باشد، هر چه‌های کلان مالی و عمر جوانان بدون خروجی مفید به هدر خواهد رفت.

مدیریت ورزش نیازمند نظریه کلان و راه‌های آن سرزدگی است

دکتر احمدی در ادامه با انتقاد از بالابندی سیاست‌گذاری‌های کلان ورزش کشور اظهار داشت: ما در مدیریت کلان ورزش فاقد یک نظریه شفاف هستیم و هنوز مشخص نیست آیا به دنبال مشورت مشاوران ورزشی هستیم و فهرستی هستیم یا می‌خواهیم ورزش را کاملاً دولتی اداره کنیم؟ وی افزود: توسعه ورزش در تمام دنیا بر دوش باشگاه‌ها است و ما کشور ما نقش اصلی به قدراسیون‌ها باشگاه‌ها به قدراسیون‌ها داده شده است. قدراسیون‌ها به باید نقش راهبردی و نظارتی داشته باشند، عملاً خودشان وارد تصدی‌گری و تیرم‌داری شده‌اند و باشگاه‌ها به حاشیه رانده‌اند.

وی ادامه داد: اگر خواهان حل پایدار مسئله اشتغال و کارآفرینی هستیم، باید ورزش را در قالب یک «اکوسیستم اقتصادی کلان» ببینیم که در آن تقسیم کار منطقی صورت گرفته باشد. وی با اشاره به تفکیک قانونی مغفول‌مانده گفت: در قانون اهداف و وظایف وزارت ورزش و جوانان، مشخص شد بین مهم (۳۰، ۲۰، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵) و مورد دارد که مراحط وظیفه حاکمیت را اشتغال‌محوری، باشگاه‌محوری و حمایت همه‌جانبه از این پست تعیین کرده است، اما در عمل میان این احکام بالابندی و واقعیت‌های اجرایی فاصله بسیار زیادی وجود دارد.

عسور از بحران‌های اقتصادی ورزش با پروژه‌محوری؛ هشدار نسبت به تهدید فناوری‌های نوین برای باشگاه‌های سنتی در ادامه نشست بررسی چالش‌های اشتغال و کارآفرینی در صنعت ورزش، صاحب‌فکران بر لزوم خروج دانشگاه از تئوری‌زدگی، حل معضلات باشگاه‌داری در قالب پروژه‌های مسئله‌محور و ضرورت تشکیل کارگروه مشترک میان جهادشکاهی و انجمن صنفی باشگاه‌داران تأکید کردند. به گزارش سازکار در بخش دوم این نشست تخصصی، خلاصه‌ای از مباحثات فارغ‌التحصیلان، فراورشی‌های نوین بر بخش خصوصی، استیجانی‌شدن ادغام ناموفق ورزش و جوانان و نهادهای پیش‌روی باشگاه‌های سنتی ناشی از تحولات هوش مصنوعی مورد بحث و بررسی تفصیلی قرار گرفت.

آموزش‌های دانشگاهی، فساد مهارت بازار و ابزارهای فناوری

خاتم دکتر فرهاد، کارآفرین و فعال باسابقه بخش خصوصی ورزش، با انتقاد از فاصله

معیار میان آموزش‌های دانشگاهی و الزامات واقعی محیط کار گفت: متأسفانه فارغ‌التحصیلان مدارج کارشناسی ارشد و دکتری وقتی وارد محیط عملیاتی کسب‌وکار ورزشی می‌شوند، حتی با سادترین باجست اجرایی نظیر مدیریت، ماری، اصول پایدار و ابزارهای حتی ابزارهای پایه فناوری بگانه هستند. وی افزود: کارآفرینی به معنای واقعی یک ویژگی فردی و مهارتی است و نمی‌توان انتظار داشت همه دانشجویان توان

با اشاره به پیشینه جهادشکاهی در عرصه اشتغال و آموزش گفت: «پارادوکس از سال ۱۳۷۹، به بررسی ساختاری این چالش پرداخته می‌گفت: فاصله شهروندی بین آموزش عالی و کادریک و نیازهای ملموس صنعت ورزش وجود دارد؛ چرا که نظام آموزش عالی ما به نظامی «کمی‌محور» تبدیل شده است. وی افزود: دانشگاه‌ها بدون در نظر گرفتن ظرفیت و نیاز جامعه دانشجوی می‌پذیرند و مسئولیتی در قبال آینده شغلی آنان